ლელო

21-28 ივლისი, 1994 წ. №23 (10891) ● ფასი 70 000 კუპ.

გამოდის 1934 წლის 13 აპრილიდან

მატჩის ერთ-ერთი ეპიზოდი. ალექსანდრე კოტორაშვილის ფოტო.

ეს გოგონები ვის არ მოხიბლავენ...

„ლელო" ადრე იუწყებოდა სინქრონული ცურვის ნაკრები გუნდის გასაჭირზე და იმ მისაგაძ თაოსნობაზე, რაც სპონსორებმა ნაკრების ფინანსური პრობლემების გადასაჭრელად გამოიჩინეს.

სპონსორების ყურადღება სინქრონული ცურვის ოსტატებისადმი წყალთა სახეობების კონფედერაციის პრეზიდენტის ბატონ ბაკურ გულუას დამსახურებაა. მიიღებდა თუ არა მონაწილეობას ჩვენი ნაკრები ევროპის ჩემპიონატში, დამოკიდებული იყო სპონსორებზე. პირველ შეხვედრაზე, რომელიც ზემოთ უკვე ვახსენეთ, სპონსორები შეწუხდნენ ჩვენი გოგონების გასაჭირით და მოიხიბლნენ მათი ოსტატობით. ამიტომ მაშინ დახმარება აღუთქვეს გუნდს. ამ დღეებში შედგა მეორე შეხვედრა, ამჯერად უკვე მოსკოვში ევროპის ჩემპიონატზე გამგზავრების წინ. გოგონები თავიანთ სპონსორების (თბილისის მერია, სა... ინსპექცია) წინაშე წარსდგნენ ... თამაშით, რომ დიდი გამოცდისათვის მზად არიან. ჩემპიონატზე ჩვენები ინდივიდუალურ, წყვილთა და გუნდურ ვარჯიშებში იასპარეზებენ.

სპონსორებთან საუბრისას ნაკრების მთავარმა მწვრთნელმა ა. ჯაფაროვამ აღნიშნა ქორეოგრაფ ე. ცხადაძის დიდი დამსახურება, სპონსორებს კი მადლობა გადაუხადა ქველმოქმედებისათვის. „პროგნოზისგან თავს ვიკავებ, ჩემპიონატი შეგვაფასებს", — თქვა ა. ჯაფაროვამ. სპონსორებს ასევე მადლობა გადაუხადა სპორტის დეპარტამენტის თავმჯდომარის პირველმა მოადგილემ ჯ. ბაგრატიონმა და დასძინა, რომ ასეთი თანადგომა გოგონებისთვის დიდი სტიმულია.

ხათუნა აფაქიძე

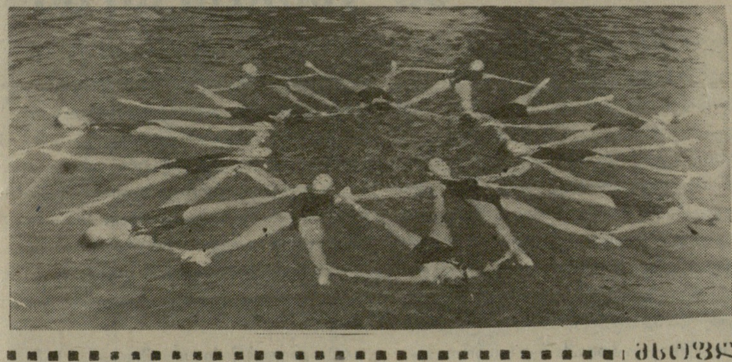

გამოცდა უეფას ეგიდით

ამხანაგური საერთაშორისო მატჩი

მალტელი ფეხბურთელები თბილისს 17 ივლისს ეწვივნენ. წინა დღეს ერევანში ანალოგიური გამოცდა უეფას ემისრების თანდასწრებით სომხეთის ნაკრებს მოუწყვეს და დამარცხდნენ — 0-1.

თბილისის აეროპორტში მალტელებს, შვეიცარიელ მსაჯებს და უეფას წარმომადგენლებს ქალაქის ხელმძღვანელობამ გულთბილი შეხვედრა მოუწყო. ჩამოსულნი სასტუმრო „მეტეხში" დააბინავეს. იმავე საღამოს სტუმრებმა „დინამოს" დიღმის საწვრთნელ ბაზაზე ივარჯიშეს, ხოლო მეორე დღეს — ბ. პაიჭაძის სახელობის ეროვნულ სტადიონზე.

მართალია, მალტის ეროვნული ნაკრები ევროპის საფეხბურთო გრანდებს არ განეკუთვნება, მაგრამ იგი აქტიურად არის ჩაბმული ოფიციალურ საერთაშორისო შეჯიბრებებში და ზოგჯერ კარგ შედეგსაც აღწევს. ასე, მაგალითად, წლეულს ამერიკაში გამგზავრებამდე მალტას თავისი უძლიერესი შემადგენლობით ბელგიის ეროვნული ნაკრები ეწვია და ვალეტაში დამარცხება იწვნია — 0-1.

ჩვენი ნაკრები მალტის გუნდს წლეულს უკვე მეორედ ხვდება. ქართველი ფეხბურთელები პირველად მათ მალტის საერთაშორისო ტურნირზე შეხვდნენ და გაიმარჯვეს ანგარიშით 1-0.

თბილისი. ბ. პაიჭაძის სახელობის ეროვნული სტადიონი.

საქართველო — მალტა 1-1 (1-1).

საქართველო. ზოიძე, რევიშვილი, ნემსაძე, შელია, ჯიშკარიანი, რ. არველაძე, ინალიშვილი (ყაველაშვილი), ჯამარაული, ტულუში (ა. არველაძე), ქინქლაძე, შ. არველაძე.

მალტა: კლუიტი, ველა, ბაჰაჯირი (ე. კამილერი), გალეა, ჯ. კამილერი, კ. ბუზუტილი, სალიბა, კარაბოტი, ლაფერლა, სპიტერი (ა. ბუზუტილი), სუდა.

მსაჯები: უ. მაიერი, ე. ფელდერი, გ. კოდონი (ყველანი — შვეიცარია).

გააფრთხილეს ნემსაძე, ჯამარაული, ჯ. კამილერი.

უეფას დელეგატი ობერტოუფერი (შვეიცარია).

წვიმიანი ამინდის მიუხედავად ამ მეტად საპასუხისმგებლო საერთაშორისო მატჩს მრავალი მაყურებელი დაესწრო. საქართველოს ნაკრებს აკლდა უცხოეთში მოთამაშე რამდენიმე წამყვანი ფეხბურთელი, კერძოდ, კ. ცხადაძე, თ. ქეცბაია, დ. ყიზილაშვილი, გ. გოგრიჭიანი, ბ. ბერაძე, კ. კაჭარავა, გ. გურული, ამიტომაც გუნდის მთავარ მწვრთნელს ა. ჩივაძეს გარკვეული სიძნელეები შეექმნა.

თამაშის პირველი ნახევარი მასპინძელთა უპირატესობით მიმდინარეობდა, მაგრამ მალტელთა ერთ-ერთი კონტრიერიშისას საჯარიმო დარტყმა დაინიშნა და სპიტერმა ზუსტად დაარტყა მიზანში — 1-0.

შემდეგ მეკარე კლუიტთან პირისპირ გავიდა შ. არველაძე, გადამწყვეტ მომენტში მის წინააღმდეგ უხეშად ითამაშეს, მსაჯმა 11-მეტრიანი აღნიშნა. დარტყმა ზუსტად გამოიყენა თვით დაზარალებულმა — 1-1.

მატჩის შემდგომ პრესკონფერენციაზე სტუმართა გუნდის მწვრთნელმა პ. ჰედინმა ღირსეულად შეაფასა საქართველოს ნაკრების კარგი თამაში, მოთამაშეებს მადლობა გადაუხადა გულთბილი შეხვედრისთვის და დასძინა, რომ თბილისში სრული შესაძლებლობა არსებობს გაიმართოს ოფიციალური საერთაშორისო შეხვედრები.

მატჩს თვალს ადევნებდა „დაზვერვაზე" ჩამოსული უელსის ნაკრების მთავარი მწვრთნელი გ. მიტი.

მსოფლიოს XV ჩემპიონატი ფეხბურთში

მატჩი №51 ● ბრძოლა მესამე ადგილისთვის

შვეცია — ბულგარეთი 4-0

მსოფლიო ჩემპიონატის დაწყების წინ, ალბათ, არც ერთ პროგნოზისტს ლატარიებში მონაწილე არც ერთ წინასწარმეტყველს აზრადაც არ მოუვიდოდა ბრინჯაოს მედლისთვის ბრძოლის მონაწილე წყვილად დაესახელებინა შვეციისა და ბულგარეთის გუნდები. საამისოდ სხვა კანდიდატები საკმარისზე მეტი იყო.

მაგრამ ფეხბურთს თავისი დაუწერელი კანონებიც აქვს და იგი ხშირად, ძალიან ხშირად სწორედ ამ „აპოკრიფული" გზით მიემართება ხოლმე.

სენსაციაა? ალბათ, ალბათ. მაგრამ ერთი კი ნუ დაგავიწყდებათ, რომ ევროპის ზონის VI შესარჩევ ჯგუფში სწორედ შვეციისა და ბულგარეთის გუნდები იყვნენ ისინი, ვინც უკან ჩამოიტოვეს აღიარებული ფავორიტი — საფრანგეთის ნაკრები და ჯერ კიდევ 1993 წელს დაადასტურეს თავიანთი მაღალი პრეტენზიები. გარდა ამისა, არც ის გამოგრჩეთ, რომ ამ ორი ქვეყნის საუკეთესო ფეხბურთელები უცხოეთის ძლიერ კლუბებში გამოდიან, უცხოეთში კი მხოლოდ გამორჩეულ, მხოლოდ მაღალი კვალიფიკაციის ოსტატებს უხმობენ ხოლმე. ასე, მაგალითად, საგანაცხადო სიაში შეყვანილი შვეციის ნაკრების 22 ფეხბურთელიდან 12 გერმანიის, თურქეთის, პორტუგალიის, პოლანდიის, იტალიის, ინგლისის, შვეიცარიის, საფრანგეთის კლუბებში თამაშობს, ხოლო ბულგარეთის ეროვნული ნაკრების 13 წევრი საფრანგეთის, ესპანეთის, პორტუგალიის, გერმანიის, ინგლისის კლუბების ლეგიონერია. ასე რომ, XV მსოფლიო ჩემპიონატის საპრიზო ადგილისთვის ამჟამად ღირსეული მეტოქეები იბრძოდნენ მინდორზე.

მაგრამ ბრძოლა, გამოტეხილად რომ ვთქვათ, დაძაბული, უშელავათო და მწვავე არ ყოფილა. ბულგარელებმა აბსოლუტურად ვერაფერი გააწყეს უაღრესად მობილიზებული, ენერგიული მეტოქის წინააღმდეგ და თავიდანვე სრულად დათმეს თამაში. ეს განსაკუთრებით პირველ ტაიმზე ითქმის, როცა მინდორზე, ფაქტობრივად, მარტოოდენ ერთი გუნდი იყო — შვეციისა. ბულგარელთათვის, ეტყობა, მეტისმეტად მძიმე და დამქანცველი გამოდგა შორეული ციცაბო გზა „მაღალი საზოგადოებისაკენ", უძნელესი გამარჯვებები არგენტინის, გერმანიის გუნდებთან, ამ რთული გზის დასასრულს კი მათ ძალები აღარ შემორჩათ, გამოიფიტნენ, დაუძლურდნენ ფსიქოლოგიურადაც და ფიზიკურადაც, მათი წამყვანი ძალა (ტ. ივანოვი, ე. კოსტადინოვი, ხ. სტოიჩკოვი, ი. ლეჩკოვი, ნ. სირაკოვი, ი. იორდანოვი, ი. კირიაკოვი, კ. ბალაკოვი) საკუთარ თავს აღარ ჰგავდა. ხრისტო სტოიჩკოვი, უდავოდ, უმაღლესი კვალიფიკაციის ფორვარდი, იმ ხრისტო სტოიჩკოვის პირნავარდნილი ასლი გახლდათ, რომელმაც ევროპის ჩემპიონთა ლიგის ფინალურ მატჩში იტალიის „მილანთან" ესპანეთის „ბარსელონის" შემადგენლობაში ფეხიც ვერ გაანძრია და მორჩილად დანებდა „ტყვედ", ხოლო ბულგარელთა ძალზე ძლიერი და გამოცდილი მეკარე ბორისლავ მიხაილოვი, რომელიც აგრერიგად ბრწყინავდა მსოფლიო ჩემპიონატის პირველ თამაშებში, იმდენად დაძაბუნდა, რომ ოთხი გაშვებული ბურთის შემდეგ, როცა არსებითად ყველაფერი მოთავებული და ნათელი იყო, იძულებული შეიქნა ეს პოსტი თავისი დუბლიორის პარმენ ნიკოლოვისთვის დაეთმო. 32 წლის გამოცდილ მეკარეს შეცდომა შეცდომაზე მოსდიოდა.

შვედები კი, პირიქით, ამ გადამწყვეტ მატჩში უდიდესი ბრძოლისუნარიანობითა და ენერგიით გამოირჩეოდნენ, მაქსიმალური მობილიზებით თამაშობდნენ და, სიმართლე რომ ითქვას, ბრინჯაოს მედლების მოსაპოვებლად მათ მატჩის მხოლოდ პირველი ნახევარიც სავსებით იკმარეს, შესვენების შემდეგ კი საკუთარ თავს ნება მისცეს უშფოთველად, უხიფათოდ ეგორებინათ ბურთი მინდვრის შუაგულში. საქმე მათ უკვე მოთავებული ჰქონდათ.

შვეცია გამოცდილი, სტაბილური გუნდია, მსოფლიო ჩემპიონატების ფინალურ ეტაპზე მას აქამდე რვაჯერ უთამაშია, ვიცე-ჩემპიონის წოდებაც მოუპოვებია 1958 წელს, ამიტომაც ახლანდელი წარმატება ზეცით მირთმეული ძღვენი ნურავის ჰგონია. შვედებმა ღირსეულად დაიმსახურეს ეს მიღწევა, თუმცა 16 ივლისის მატჩში მათ აკლდათ ერთ-ერთი მეთაური ფეხბურთელი, თავდამსხმელი მარტინ დალინი, რომლის ფუნქციების ნაწილობრივი შესრულება სხვა შესანიშნავმა მოთამაშემ თომას ბრულინმა აიღო თავის თავზე. აიღო და საქმეც პირნათლად გააკეთა.

ამ მატჩში პირველი ბურთი ბრულინმა გაიტანა უკვე მე-8 წუთზე, შემდეგ მილდმა, ლარსენმა და კ. ანდერსონმა კიდევ სამჯერ აიძულეს მეტოქე ცენტრიდან დაეწყო თამაში და მესამე ადგილის პრობლემაც თავიანთ სასარგებლოდ გადაჭრეს. თუმცა, ბრინჯაოს მედლები ორივე გუნდმა მიიღო.

მატჩი №52 ● ბრძოლა ჩემპიონის წოდებისთვის

ბრაზილია — იტალია 3-2

(დამატებითი 11-მეტრიანებით)

მაშ ასე: შეუპოვარი ბრძოლა ამ წოდების სამგზის მფლობელთათვის — ბრაზილიისა და იტალიის გუნდებისთვის დასრულდა ბრაზილიელთა გამარჯვებით და პროგნოზისტთა ის ვარაუდიც, რომ ბრაზილია ამ მატჩში ხელიდან არ გაუშვებდა რეკორდსმენის ტიტულს, — გამართლდა.

თითქმის მეოთხედი საუკუნე, 1970 წლის შემდეგ, გლოვობდა ბრაზილია პლანეტის უძლიერესი გუნდის წოდების დაკარგვას. თაობა თაობას მოსდევდა, იცვლებოდნენ ფეხბურთელები, ნაკრების ახლანდელი მოთამაშეები დაახლოებით იმ წლებში მოევლინენ ამ ქვეყანას, როცა დიდი პელე და მისი მეგობრები უკანასკნელად დადგნენ კვარცხლბეკის უმაღლეს საფეხურზე. მრავალი სიძნელე გარდახდა მას შემდეგ ბრაზილიის ნაკრებს, მრავალი უსიამოვნება, და აი, ახლა, 1994 წლის 17 ივლისს ბრაზილიელები კვლავ ავიდნენ უპირველეს საფეხურზე. ეს ადგილი მათ, თითქოს, წინასწარ ჰქონდათ „დაჯავშნული" — იბრძოდნენ ძალების დაუზოგავად, ერთსულოვნად. თუმცა...

ლოს-ანჯელესის „როუზ ბოულის" ტრიბუნებს, რა თქმა უნდა, არ აკლდა ბრაზილიელების მხარდამჭერთა ზეიმი, თვით ბრაზილიაში კი ნამდვილიი ეროვნული დღესასწაული სუფევდა. ამ ქვეყნის პრეზიდენტმა მომდევნო ორშაბათი, 18 ივლისი, უქმე დღედ გამოაცხადა და ხალხის მადლიერებაც დაიმსახურა. ბრაზილია, მსოფლიოს ოთხგზის ჩემპიონი, თავდავიწყებით მიეცა უსაზღვრო ზეიმს: მათმა გუნდმა წაუგებლად იბრძოლა, გაიმარჯვა, ადრინდელი თანაბრობა სამხრეთ ამერიკისა და ევროპის გუნდებს შორის (7:7) შეცვალა სამხრეთამერიკელთა სასარგებლოდ, ფინალში მეორედ დაამარცხა იტალიის ნაკრები (უფრო ადრე — 1970 წელს, 4-1) და პირველად ხელთ მოიგდო ახალი მოდელის ოქროს თასი.

მაგრამ, რეალობა მაინც უნდა ვაღიაროთ: ფინალური მატჩი თავისი სიმწვავით, დაძაბულობით, საერთო კლასით, მნიშვნელოვნად ჩამორჩებოდა XV ჩემპიონატის სხვა შეხვედრებს და ახალი ჩემპიონიც ვერ იყო შთამბეჭდავი, სოლიდური და ის ამბავიც, რომ გამარჯვება მან მხოლოდ მატჩისშემდგომი დამატებითი 11-მეტრიანებით მოიგო, რაღაც ხინჯს, დაუკმაყოფილებლობის გრძნობას იწვევს. ბრაზილია ჩემპიონს არ ჰგავდა, თამაშობდა შებორკილად, შეზღუდულად, ბორძიკით, თუმცა, საერთო ტერიტორიული უპირატესობა მატჩის მსვლელობაში მის მხარეს იყო.

თვით თამაში, ვფიქრობთ, აღწერად არ ღირს. რაიმე აღსანიშნავი, ექსტრავაგანტური მინდორზე არ მომხდარა, ორივე გუნდის არც ერთ ფეხბურთ... განსაკუთრე-

იხ. მე-4 გვ.

კლუბი და რჩეული

ნაკრების მოყვანა დიდი საქმეა

[illegible] მთავრდა საქართველოს ჩემპიონატი კალათბურთელ ვაჟთა გუ[illegible]ებს შორის. შედეგიც და ჩემპიონის ვინაობაც ყველასთვის ცნ[illegible]ილია — საპატიო ტიტული ზედიზედ მეორედ მოიპოვა თბი[illegible]ლი[illegible]ს „ვითას" გუნდმა, რომელსაც სათავეში უდგას ბესიკ ლ[illegible] ართელიანი (იგი, ამავე დროს, საქართველოს ნაკრების უფროსი მწვრთნელიცაა). მოგეხსენებათ, ჩვენი ნაკრები შემოდგომიდან ჩაებმება ევროპულ ტურნირში, ამიტომ საინტერესოა საუბარი ჩემპიონსა და ნაკრების უფროს მწვრთნელთან.

— დავიწყოთ იმით, რომ კალათბურთი [illegible]ვენში [illegible] იდი წელი ჩავარდნილი [illegible] ამ[illegible] თანამოსაუბრე, — [illegible], რომ საქართველოს პირველობა [illegible] ერთ ტურად. ახლა ორი წელია, რაც ნორმალურად იმართება ჩემპიონ[illegible] წრიული სისტემით. მაყურებელიც დაბრუნდა დარბაზში, რასაც ყველა ხედავს და. რაც მთავარია, დაიწყო პროფესიონალიზმზე ფიქრი, ლაპარაკი. ამ მიმართულებით მცირე ნაბიჯები უკვე გადაიდგა. გამოჩნდნენ გუნდების პატრონები, ამ სიტყვის სრული მნიშვნელობით, ბიჭებიც ნელ-ნელა იწყებენ იმის შეგნებას, რომ პროფესიონალები უნდა გახდნენ. კალათბურთს საქართველოში დიდი პერსპექტივა აქვს თუნდაც იმიტომ, რომ დღევანდელ პირობებში იგი ასე ამაღლდა. მადლობა უნდა ვუთხრათ მოთამაშეებს და მწვრთნელებსაც, რომ ამხელა საქმეს აკეთებენ — ხალხი მოაბრუნეს დარბაზებისკენ. ვცდილობთ ლამაზი კალათბურთი ვაჩვენოთ, მაგრამ ეს ბევრ პრობლემასთან არის დაკავშირებული.

● რას გვეტყოდით თქვენი გუნდის შესახებ?

— ჩვენი გუნდის თაობაზე ერთი რამ მინდა გითხრათ — შარშანდელი შემადგენლობიდან დარჩა მხოლოდ ოთხი მოთამაშე: შენგელია შვეციიდანაა ჩამოსული, ტურაშვილი — საბერძნეთში თამაშობდა, დანარჩენები საქართველოს სხვადასხვა კლუბებიდან გადმოვიდნენ, ყველა თავისი სურვილითაა მოსული, ჩვენ არავისთვის არ გვითხოვია გადმოსვლა. ვისაც უნდა მოდის, გავსინჯავთ და თუ ღირსია, ვიღებთ გუნდში. ჩვენგან ვინც წავიდა, სეზონის განმავლობაში ვაკ[illegible]ირდებით და თუ მოგვეწონა, უკან კიბრუნებთ. ასე დაგვიბრუნდნენ ტრავმირებული უძილაური და კორძაძე, [illegible]აგრამ ამავე მიზეზით გამოგვაკლდ[illegible] [illegible]იანი და ზარამიძე. ჩვენთან თამაშში ყველა ცდილობს მაქსიმუმი გააკეთოს და ამიტომაცაა გუნდი კარგი.

● ცნობილია, რომ თქვენ გყავთ სპონსორი, აკმაყოფილებს თუ არა იგი გუნდის მოთხოვნილებებს?

— აკმაყოფილებს. სპონსორი გუნდის პატრონი და ჩვენი მეგობარია, ჩვენთან ერთად თამაშობდა კალათბურთს. იგი გვიკეთებს ყველაფერს, რისი გაკეთებაც შეუძლია.

● გაქვთ თუ არა ნორმალური სავარჯიშო პირობები?

— ჯერჯერობით საკუთარი ბაზა არ გაგვაჩნია, ფულს სადაც გადარიცხავენ, იქ ვემზადებით, მეტწილად, ვერის ბაღში. ფიზიკურად ვემზადებით ფიზკულტურის ინსტიტუტში (ახლა უკვე ფიზიკური აღზრდისა და სპორტის აკადემიაში).

● როგორია თქვენი დამოკიდებულება ბიჭებთან?

— კარგი. ჩერქეზიშვილთან, კობეშავიძესთან, შენგელიასთან, ორმოცაძესთან, ბერუაშვილთან, კორძაძესთან თავადაც ვთამაშობდი. მე რომ „დინამოში" გამოვდიოდი, ესენი დუბლებში იყვნენ. თავი რომ დავანებე დიდ კალათბურთს, საქართველოს პირველობაზე მოთამაშე მწვრთნელიც ვიყავი, მოედანზე ამ ბიჭებთან ერთად ვთამაშობდი, ასე რომ, ცოტა მათაც შემიწყვეს ხელი. თავიდან გამიძნელდა, მწვრთნელობა უცებ დავიწყე, ბევრი მინუსი მქონდა, მაგრამ ბიჭები მხარში ამომიდგნენ...

● თქვენ ეროვნული ნაკრების მთავარი მწვრთნელიცა ხართ და გეცოდინებათ, ხომ არ მიუღია რომელიმე ჩვენს კალათბურთელს სხვა სახელმწიფოს მოქალაქეობა?

— არიან ასეთები, მაგრამ გვარებს არ დავასახელებ.

● რომელი ქართველი კალათბურთელი თამაშობს ამჟამად საზღვარგარეთ და რა იცით მათი მზადყოფნის შესახებ?

— სტეფანია სლოვენიაშია, მისი სიმაღლე 2 მ, 15 სმ-ია, ამჟამად იგი თბილისში იმყოფება. ბაქრაძე, უსტიაშვილი და გოგიბერიშვილი (რუსთავი) საბერძნეთში არიან. დაუშვილი — გერმანიაში.

● ვის მოწვევას აპირებთ მათგან ეროვნულ ნაკრებში?

— შევეცდებით ყველა ჩამოვიყვანოთ, ვინც გაამართლებს, ითამაშებს ნაკრებში. თუ ხუთივე ითამაშებს, ძალიან კარგი. ყველას მივცემთ შანსს, მოხვდნენ ნაკრებში.

● დღეს საქართველოში დიდი პოპულარობით სარგებლობს კალათბურთი, ბევრი მაყურებელიც ჰყავს, რით ახსნით ამას?

— წელან ვთქვი და ახლაც გავიმეორებ: ესაა საერთო მონდომების შედეგი. ჩვენ პირველებს გაგვიჩნდა პატრონი, დაიწყო დაფინანსება. მერე სხვა სპონსორების წყალობით გაჩნდა „თორსი", „თბილისი", „კაქტუსი"...

ჩვენს სპონსორებსაც არ აკლდათ პრობლემები. შარშან ძალიან გაგვიჭირდა, არ იყო ტრანსპორტი, სინათლე, საწვავი... პატრონებმა საქართველოს ჩემპიონატის ტელევიზიით გადაცემასაც მიაღწიეს. რაკი ფირმებმა დაინახეს, რომ კალათბურთმა ხალხი მიიზიდა, დაინტერესება გაჩნდა და სიტუაციაც გამოსწორდა, ხალხმა დაიწყო მატჩებზე სიარული, ამაღლდა თამაშის სანახაობრივი დონე.

● კმაყოფილი თუ ხართ თქვენი მუშაობით?

— სიმართლე გითხრათ, არა. ზლბათ ბევრი რამ მაქვს ასწავლი, ეროვნული ნაკრების ხელმძღვანელობა დიდი პასუხისმგებლობაა, თუმცა, ბედნიერიც ვარ. ვფიქრობ, ისეთი გუნდი შევქმნა, ჩვენს სპორტულ ქვეყანას რომ ეკადრება. უკმაყოფილო ვარ იმით, რომ ბევრს ვერ ვვარჯიშობთ, საშუალება არ არის. პროფესიონალიზმი დღეში ორჯერ ან სამჯერ ვარჯიშს მოითხოვს, ჩვენ კი ერთხელ თუ მოვახერხეთ, ისიც დიდი საქმეა დღევანდელ პირობებში.

● და ბოლოს, მიზნების შესახებ.

— ვოცნებობ ჩვენმა ყველა გუნდმა საკლუბო ტურნირებში წარმატებას მიაღწიოს...

ესაუბრა
ნათია ლომიძე

ატლანტას თავისი პრობლემები აქვს

[illegible]ას შემდეგ, რაც ატლანტამ 1996 წლ[illegible]ს ოლიმპიურ[illegible] თამაშების ჩატარებ[illegible] [illegible]ფლება მო[illegible]პოვა, ამერიკა „ოლიმპი[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]ყნის [illegible] ევიზიამ ბარე ოცჯერ [illegible] [illegible] ორა საერ[illegible]ოშორისო ოლიმპიური კომიტეტის პრ[illegible]ზიდენტის ხუან ან[illegible]ონიო სამარანჩის [illegible] სიტყვები სე[illegible]ზე, მერე კი დაიწ[illegible] [illegible]ულმოდგინე და საქმიანი სამზადისის [illegible] ოფეროვანი დღეები.

ატლანტაში ყოველდღე [illegible]ობით სპეციალური ოლიმპიური ნიშანი და სხვადასხვა სუვენირი იყიდება. ამ ვაჭრობის აპოთეოზს წარმო[illegible]ადგენდა პარადი, რომლის მონაწილეებმა (საორგანიზაციო კომიტეტის წარმომადგენლებმა, [illegible]მერიკის კონგრესისა და სენატის წ[illegible]ევრებმა) სადღესასწაულო მარშით ჩაიარეს ატლანტის ცენტრალურ ქუჩაზე. საზეიმო ცერემონიალს წინ მიუძღოდა ჯორჯიის შტატის უხუცესი ოლიმპიელი [illegible] წლის ფრედ ოლდერმენი...

ამ დღეს ორტაცვებას ვერ ფარავდნენ და ზეიმში აქტიურად მონაწილეობდნენ მოსწავლეები, რომლებიც მშობლების [illegible] დაითხოვეს სასწავლებლიდან. ქალაქის ქუჩები ჩაიძირა ასობით კილომეტრის [illegible] ქაღალდის ფერად ლენტებსა [illegible] 34 ტონამდე ფერად კონფეტში. ეს ყველაფერი [illegible] [illegible] [illegible] ანგარიშში მას შემდეგ, რაც დამთავრდა ზეიმი...

მერე კი... დაიწყო ხადირობა ოლიმპიურ მაისურებზე, რომლებიც საკმაოდ ძვირი ფასის მიუხედავად (12 დოლარი და 60 ცენტი) დეფიციტურ საქონლად იქცა. საორგანიზაციო კომიტეტი დღეში 5 ათასამდე მაისურს ჰყიდდა ოლიმპიური სიმბოლიკით, მაგრამ ყველა მსურველი მაინც ვერ დაკმაყოფილდა. დაუბრკოლებლად იყიდებოდა ასევე ოლიმპიური პიჯაკები, ქუდები, სპორტული ტანსაცმელი, ყავის ფინჯნები, ლუდის კათხები, პლაკატები — ერთი სიტყვით, ყველაფერი, რაზეც ასახული იყო ოლიმპიური თემატიკა.

საორგანიზაციო კომიტეტის კომერციული კოორდინატორი გლენ სტიუარტი გულდასმით აანალიზებს ვაჭრობის სფეროს მონაცემებს და იმ ფირმების მაჩვენებლებს, რომლებსაც უკვე ნაყიდი აქვთ პატენტი ოლიმპიურ სუვენირებზე...

ატლანტა — ჭარბი ტენიანობის ქალაქი მძლეოსნებისთვის, ერთსადაიმავე დროს სამოთხეც შეიძლება იყოს და ჯოჯოხეთიც. ოლიმპიადის დღეებში სპრინტერები, ბუნებრივია, გაიხარებენ, ამ საშუალო და გრძელ მანძილებზე მორბენლებს კი დიდი ჯაფა დაადგებათ. ივლისში ატლანტის ჰაერის საშუალო ტემპერატურა მეტწილად 26 გრადუსის ფარგლებში მერყეობს, მაგრამ აღწევს 31 გრადუსსაც. ეს კი აუტანელი სიცხე გახლავთ, როცა ჰაერის ტენიანობა 89 პროცენტს შეადგენს.

ოლიმპიური ვერცხლის მედლის მფლობელი ანტონიო მაკკეი საინტერესო მძლეოსნურ ანალიზს გვთავაზობს. მისი განცხადებით ყველაფერი დამოკიდებული იქნება სარბენი მანძილის სიგრძეზე. სპრინტერებისთვის მთავარია სისწრაფის ჩვენება, მაგრამ პრობლემა მდგომარეობს იმაში, რომ სპორტსმენები ილლებიან წინასწარი გარბენების გამო. ამიტომ ფინალს, მისი აზრით, უფრო ხშირად მოიგებს ის კი არა, ვინც ყველაზე სწრაფია, არამედ ის, ვინც უკეთ შემოინახავს ძალებს. მაკკეის მიაჩნია, რომ უნდა ჩატარდეს ერთი, უკიდურეს შემთხვევაში ორი საკვალიფიკაციო გარბენი და არავითარ შემთხვევაში მეტი. ოთხი და ხუთი ასეთი გარბენი ატლანტის სიცხის პირობებში ძნელი გასაძლები იქნება.

ამერიკის „მორბენალთა კლუბის" აღმასრულებელი დირექტორის ჰენლი ჯიბლის განცხადებით, საშუალო და გრძელ მანძილებზე მორბენლებს განსაკუთრებით უჭირთ ასპარეზობა სიცხისა და ჭარბი ტენიანობის პირობებში. თან აქ მნიშვნელობა აქვს ინდივიდუალურ ფაქტორსაც. ჯიბლის მიაჩნია, რომ ზოგი სპორტსმენი უკეთ დარბის სიცხეში, ზოგი — სიცივეში. ამიტომ უცხოელებმა შინ უნდა შეიქმნან ატლანტის კლიმატი და მზად იყვ[illegible]ენ ყველა შემთხვევისათვის. თუმცა პრობლემის გადაწყვეტა სხვა გზითაც შეიძლება: შეჯიბრება დაინიშნოს ან ადრე დილით, ან გვიან საღამოთი, როცა ატლანტაში შედარებით სიგრილეა. ორგანიზატორები ამ საკითხს სწავლობენ ტელევიზიის წარმომადგენლებთან ერთად.

დაახლოებით ანალოგიურ რჩევა-დარიგებას იძლევა ატლანტის მძლეოსნური კლუბის დირექტორი, „ოლიმპიადა-96"-ის საორგანიზაციო კომიტეტის ოფიციალური მრჩეველი ჯულია ემონსი. მასაც მიაჩნია, რომ სხვადასხვა ქვეყნის მორბენლებმა შინ ვარჯიშის დროს მაქსიმალურად უნდა შეუფარდონ პირობები ატლანტის კლიმატს. უფრო მეტიც, იგი დარწმუნებულია, რომ სიცხე ხელს შეუშლის სარეკორდო შედეგების ჩვენებას, მაგრამ რეკორდები, მისი განცხადებით, არ უნდა იყოს ოლიმპიელთა თვითმიზანი. „შედეგები, ბარსელონასთან შედარებით, უარესი იქნება, მაგრამ არავის შეჯიბრებით რეკორდებში. ჩვენ უნდა მოვაწყოთ საჩვენებელი ოლიმპიური თამაშები. აი ეს არის ამერიკელთა მიზანი"...

Atlanta 1996

TM, © 1992 ACOC

ისევ კომპიუტერულ კალათბურთზე

ჯერ რამდენიმე სიტყვა იმაზე თუ როგორ წარ[illegible]მო[illegible]შვა [illegible]დეა. როგორც ვიტყობინებოდით, ნბა-ს 80-იანი წლების იდეალურმა ნაკრებმა კომპიუტერული სერია მოუგო 50-იანი წლების გუნდს. ვის მოუვიდა აზრად ასეთი ტურნირის მოწყობა და რას ისახავდა მიზნად იგი?

კალათბურთის მოყვარულებს შორის მუდამ მიმდინარეობდა (ახლაც მიმდინარეობს) დავა იმის თაობაზე თუ ვინ შეიძლება ჩაითვალოს ნბა-ს ყველა დროის საუკეთესო მოთამაშედ (ან მოთამაშეებად). ამ საკითხის გადაწყვეტისას კომპიუტერი სერიოზულად დაფიქრდა და მხოლოდ ამის შემდეგ აციმციმდა ეკრანზე ჯორდანის, ჯაბარის, ჩემბერლენის, ჯონსონის და სხვათა გვარები...

კომპიუტერული ტურნირი მაინც შედგა ნბა-ს ოთხ ნაკრებს შორის და ამაში ლომის წილი მიუძღვის ამერიკული კალათბურთის დიდ მცოდნესა და მოყვარულს, ცნობილ პროგრამისტს კენ კლოუზს, რომელსაც მთელი ხუთი წლის განმავლობაში შეჰყავდა თავის კომპიუტერში სხვადასხვა მონაცემები მოთამაშეებზე (როგორც ტექნიკური ხასიათისა, ასევე ჩვევების, მისწრაფებების, ინტერესების შესახებ).

პირველმა სერიამ 80 და 50-იანი წლების გუნდებს შორის გამოავლინა ოთხმოციანელთა უპირატესობა მეტოქეებზე. უფრო მძაფრი და საინტერესო გამოდგა შეხვედრების მეორე ციკლი 60 და 70-იანელებს შორის. გეტყვით წინასწარ — მატჩი ანგარიშით 4:3 მოიგეს სამოციანელებმა. გამარჯვებულებს პირობითად ჩემბერლენის გუნდს უწოდებდნენ, დამარცხებულებს — აბდულ-ჯაბარისას.

მაშ ასე, ჩემბერლენის პარტნიორებმა იმარჯვეს მეორე (125:108), მეხუთე (128:100), მეექვსე (120:119) და მეშვიდე (118:115), ჯაბარის გუნდმა კი პირველ (117:116), მესამე (123:115) და მეოთხე (115:114) პარტიებში.

განსაკუთრებით საინტერესო გამოდგა მეშვიდე გადამწყვეტი თამაში. მეორე ტაიმის შუამდე უძლიერესი, ფაქტობრივად, ვერ გამოვლინდა. მერე ათამაშდა ჰავლიჩეკი, რომელმაც 60-იანელები 6 ქულით დააწინაურა. ირვინგისა და კოუენსის ვირტუოზული თამაშის წყალობით, სხვაობა ერთხანს მინიმუმამდე დავიდა, მაგრამ ბრძოლის დასკვნითი ნაწილი ჩემბერლენის გუნდმა უკეთ ჩაატარა და საბოლოო გამარჯვებაც მოიპოვა.

60-იანელებში თავი გამოიჩინეს: ჩემბერლენმა (21,7 ქულა საშუალოდ), რობერტსონმა (16,3) და ბეილორმა (11,0), 70-იანელებში — ჯაბარმა (17,1), ფრეიზერმა (15,1), დოქტორ „ჯეიმ" (13,9) და ბერიმ (13,0).

რა შეიძლება ითქვას მეტოქეებზე? გუნდები, ძირითადად, თანაბარი ძალისა იყვნენ. ნბა-ს ამ ოცწლიანმა მონაკვეთმა პროფესიულ კალათბურთს მართლაც ჭეშმარიტი ვირტუოზები აჩუქა. შესაძლოა სამოცდაათიანელების ვარსკვლავები ოდნავ უფრო ეფექტურიც კი იყვნენ, მაგრამ 60-იანელების უპირატესობა, მნიშვნელოვანწილად, განაპირობა ცენტრალური თავდამსხმელებისა და გამთამაშებლების უფრო მაღალმა პროფესიულმა დონემ, ოსტატობამ და თამაშმა. 60-იანელებს ცენტრში ჰყავდათ ყველა დროის ორი საუკეთესო კალათბურთელი — უილტონ ჩემბერლენი და ბილ რასელი, გამთამაშებლად კი ასევე უნიკალური და განუმეორებელი ოსკარ რობერტსონი. 70-იანელთა გუნდშიც იყო ერთი შეუდარებელი ცენტრი — ქარიმ აბდულ-ჯაბარი, მაგრამ უკანა ხაზზე მას ღირსეული პარტნიორი არ აღმოაჩნდა („მეჯიკ" ჯონსონი პროფესიულ კალათბურთში ცოტა უფრო გვიან მოვიდა).

და კიდევ ერთი ნიუანსი. როგორც კომპიუტერმა აღნიშნა 70-იანელთა მთელი შემადგენლობა დღესაც წარმატებით ითამაშებდა ნბა-ში, 10 მათგანი კი უეჭველად მოხვდებოდა „ყველა ვარსკვლავის" ნაკრებში.

მხოლოდ ტექნიკური შედეგები

● ავტოსპორტი. „ფორმულა-1" ინგლისის დიდი პრიზი. სილვერსტოუნი. 1. დ. ჰილი (ინგლისი, „უილიამსი") — 1:30. 03, 640; 2. მ. შუმახერი (გერმანია, „ბენეტონი") — 1:30. 22,418, 3. ჟ. ალეზი (საფრანგეთი, „ფერარი") — 1:31. 11,768. 8 ეტაპის ჯამში: 1. მ. შუმახერი — 72 ქულა, 2. დ. ჰილი — 39, 3-4. გ. ბერგერი (ავსტრია, „ფერარი") და ჟ. ალეზი — 17-17. კონსტრუქტორების თასი. 1. „ბენეტონ-ფორდი" — 72; 2. „უილიამს-რენო" — 42, 3. „ფერარი" — 40.

● კალათბურთი. ტაიბეი (ტაივანი). კალათბურთის საერთაშორისო ფედერაციის გენერალური მდივნის უილიამ ჯონსის (ინგლისი) ხსოვნისადმი მიძღვნილი ქალთა გუნდების X საერთაშორისო ტურნირი. აშშ — იაპონია 87:84, აშშ — ბრაზილია 73:71, უნგრეთი — ბრაზილია 74:73, ტაივანი — კანადა 84:77. გათამაშებას ლიდერობენ მსოფლიოს ექსჩემპიონები — აშშ-ს კალათბურთელები. ტურნირი 10 დღეს გასტანს.

● წყალბურთი. დუნაის თასი. გადამწყვეტი შეხვედრა. რუსეთი — სლოვაკია 11:9 (2:3, 1:3, 5:0, 3:3). ადგილები: 1. რუსეთი, 2. პოლანდია, 3. უკრაინა, 4. სლოვაკია. ოთხივე გუნდმა 4-4 ქულა დააგროვა.

სტარტიდან — ფინიშამდე

№	A ჯგუფი	1	2	3	4
1	აშშ		1-1	2-1	0-1
2	შვეიცარია	1-1		0-2	4-1
3	კოლუმბია	1-2	2-0		1-3
4	რუმინეთი	1-0	1-4	3-1	

№	B ჯგუფი	1	2	3	4
1	ბრაზილია		2-0	3-0	1-1
2	რუსეთი	0-2		6-1	1-3
3	კამერუნი	0-3	1-6		2-2
4	შვეცია	1-1	3-1	2-2	

№	C ჯგუფი	1	2	3	4
1	გერმანია		1-0	1-1	3-2
2	ბოლივია	0-1		1-3	0-0
3	ესპანეთი	1-1	3-1		2-2
4	სამხ. კორეა	2-3	0-0	2-2	

№	D ჯგუფი	1	2	3	4
1	არგენტინა		4-0	2-1	0-2
2	საბერძნეთი	0-4		0-2	0-4
3	ნიგერია	1-2	2-0		3-0
4	ბულგარეთი	2-0	4-0	0-3	

№	E ჯგუფი	1	2	3	4
1	იტალია		0-1	1-0	1-1
2	ირლანდია	1-0		0-0	1-2
3	ნორვეგია	0-1	0-0		1-0
4	მექსიკა	1-1	2-1	0-1	

№	F ჯგუფი	1	2	3	4
1	ბელგია		1-0	1-0	0-1
2	მაროკო	0-1		1-2	1-2
3	პოლანდია	0-1	2-1		2-1
4	საუდ. არაბეთი	1-0	2-1	1-2	

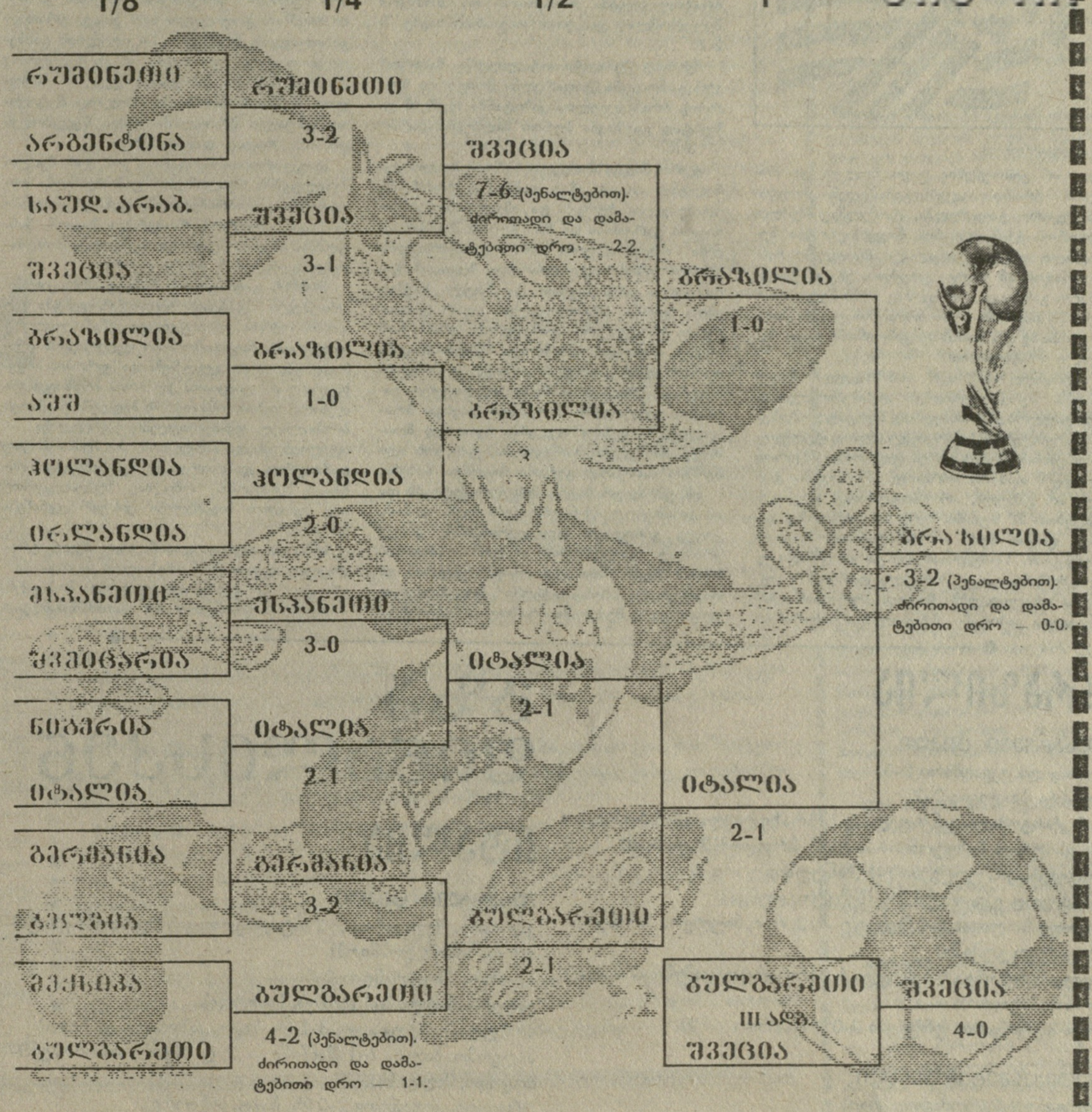

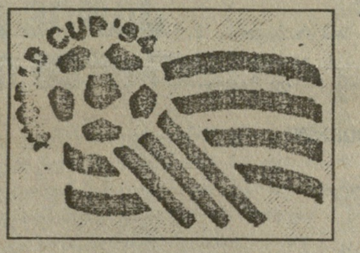

ვინ უკეთ ასრულებს პენალტებს

მსოფლიოს ჩემპიონატებში მატჩისშემდგომი პენალტები, გამარჯვებული გუნდის გამოვლენის მიზნით, 1982 წლიდან შემოიღეს. მას შემდეგ მსოფლიოს ფეხბურთის ფორუმებში ეს წესი 11-ჯერ იქნა გამოყენებული.

1982. ნახევარფინალი. საფრანგეთი — გერმანია. ძირითადი დრო — 1:1. დამატებითი დრო — 3:3. პენალტებით — 4:5.

1986. მეოთხედფინალი. ბრაზილია — საფრანგეთი. ძირითადი და დამატებითი დრო — 1:1. პენალტებით — 3:4.

1986. მეოთხედფინალი. გერმანია — მექსიკა. ძირითადი და დამატებითი დრო — 0:0. პენალტებით — 4:1.

1986. მეოთხედფინალი. ესპანეთი — ბელგია. ძირითადი და დამატებითი დრო — 1:1. პენალტებით — 4:5.

1990. მერვედფინალი. რუსეთი — ირლანდია. ძირითადი და დამატებითი დრო — 0:0. პენალტებით — 4:5.

1990. მეოთხედფინალი. არგენტინა — იუგოსლავია. ძირითადი და დამატებითი დრო — 0:0. პენალტებით — 3:2.

1990. ნახევარფინალი. იტალია — არგენტინა. ძირითადი და დამატებითი დრო — 1:1. პენალტებით — 3:4.

1990. ნახევარფინალი. ინგლისი — გერმანია. ძირითადი და დამატებითი დრო — 1:1. პენალტებით — 3:4.

1994. მერვედფინალი. მექსიკა — ბულგარეთი. ძირითადი და დამატებითი დრო — 1:1. პენალტებით — 1:3.

1994. მეოთხედფინალი. შვეცია — რუმინეთი. ძირითადი დრო — 1:1. დამატებითი დრო — 2:2. პენალტებით — 5:4.

1994. ფინალი. ბრაზილია — იტალია. ძირითადი და დამატებითი დრო — 0:0. პენალტებით — 3:2.

როგორც ამ მონაცემებიდან ჩანს, მატჩისშემდგომი პენალტები ყველაზე მეტჯერ შესრულებული აქვთ გერმანელებს. ისინი სამჯერ მონაწილეობდნენ ასეთ სერიებში და სამივეჯერ გამარჯვებული გამოვიდნენ. ორიდან ორი გამარჯვება აქვს მოპოვებული არგენტინას.

რამდენიმე სიტყვა XV ჩემპიონატის ფინალისტებზეც. 17 ივლისის მატჩამდე ბრაზილიას, ისევე როგორც იტალიას, ერთხელ ჰქონდა მონაწილეობა მიღებული პენალტების სერიაში და მაშინ, ისევე როგორც იტალიამ, ეს მატჩი ბრაზილიამაც დათმო. წლეულს მეტოქეებმა ერთმანეთში გაარკვიეს ურთიერთობა და ეს უაღრესად რთული გამოცდა ბრაზილიამ უკვე ჩააბარა. ერთი სიტყვით, პენალტების სერიის უკეთ შესრულებამ სამხრეთამერიკელებს მსოფლიოს ჩემპიონის ოქროს მედლები მოუტანა, იტალიელებს კი გულისტკივილი და ცრემლები.

ისევ სწრაფ გოლებზე

იყო დრო, როცა მსოფლიოს ჩემპიონატებში ყველაზე სწრაფი გოლის გატანისთვის სხვადასხვა ორგანიზაციები და ფირმები სპეციალურ პრიზებს აწესებდნენ. ამ მხრივ ყველაზე „დიდი ხარჯი" გაწეული აქვს იაპონურ „სეიკოს". იყო თუ არა ასეთი პრიზი დაწესებული წლეულს, ვერაფერს გეტყვით. ყოველ შემთხვევაში ოფიციალურად ამის შესახებ არავის არაფერი უთქვამს, მაგრამ პრიზის არსებობა მაინც უნდა ვივარაუდოთ თუნდაც იმიტომ, რომ „სწრაფი გოლების" რეგისტრაცია ერთობ გულმოდგინედ ხდებოდა. ამ დავაში პირველობა მოიპოვა არგენტინელმა ბატისტუტამ, თუმცა სჯობს უფრო დაწვრილებით გავეცნოთ უძლიერესთა ექვსეულს:

3 წუთი. გაბრიელ ბატისტუტა (არგენტინა). დაბადებული 1964 წელს. თამაშობს „ფიორენტინაში" (იტალია). გოლი გაიტანა არგენტინა — საბერძნეთის მატჩში, რომელიც დამთავრდა ანგარიშით 4:0 სამხრეთამერიკელთა სასარგებლოდ.

4 წუთი. ოლეგ სალენკო (რუსეთი). დაბადებული 1969 წ. თამაშობს „ლოგრონიესში" (ესპანეთი). გოლი 11-მეტრიანი საჯარიმო დარტყმით გაიტანა რუსეთ-შვეციის მატჩში (1:1).

5 წუთი. ხრისტო სტოიჩკოვი (ბულგარეთი). დაბადებული 1966 წ. თამაშობს „ბარსელონაში" (ესპანეთი). გოლი 11-მეტრიანი საჯარიმო დარტყმით გაიტანა ბულგარეთ-საბერძნეთის მატჩში (4:0).

6 წუთი. რუდი ფიოლერი (გერმანია). დაბადებული 1960 წ. თამაშობს „ოლიმპიკ-მარსელში" (საფრანგეთი). გოლი გაიტანა გერმანია — ბელგიის მატჩში (3:2).

6 წუთი. მარტინ დალინი (შვეცია). დაბადებული 1968 წ. თამაშობს „ბორუსიაში" (მიონჰენგლადბახი). გოლი გაიტანა შვეცია — საუდის არაბეთის მატჩში (3:1).

7 წუთი. სამი ალ-ჯაბერი (საუდის არაბეთი). დაბადებული 1972 წ. თამაშობს „ალ ხილალში" (საუდის არაბეთი). გოლი 11-მეტრიანი საჯარიმო დარტყმით გაიტანა საუდის არაბეთ — მაროკოს მატჩში (2:1).

ევროპა ყურადღებას ითხოვს

დასავლეთის პრესის აზრით „გამარჯვებულის ვინაობა ჯერ კიდევ ჩემპიონატის დამთავრებამდე იყო ცნობილი". სტოკჰოლმის „დაგენს ნიუჰეტერს", მაგალითად. XV მსოფლიოს ჩემპიონატის მთავარ ტრიუმფატორად მიაჩნია... ფეხბურთის ასოციაციების ევროპის კავშირის (უეფა) პრეზიდენტი, შვედი ლენარტ იუჰანსონი, ვინაიდან ამერიკის სტადიონებზე აშკარად დადასტურდა ძველი სამყაროს ფეხბურთელთა ძალა და უპირატესობა ყველა სხვა კონტინენტის წარმომადგენლებზე. ამას, პირველ ყოვლისა, ცხადყოფს ჯგუფური ტურნირებისა და განსაკუთრებით მერვედფინალების მაჩვენებლები: გახსოვთ, ალბათ, რომ მეოთხედფინალში თამაშის უფლება მოიპოვა ევროპის შვიდმა და სამხრეთ ამერიკის ერთმა ნაკრებმა.

ლენარტ იუჰანსონს გადაწყვეტილი აქვს ამ მარტივი არითმეტიკიდან მაქსიმალური სარგებლობის მიღება. როგორც ცნობილია, მიმდინარე წლის ოქტომბერს ნიუ-იორკში მოეწყობა ფეხბურთის საერთაშორისო ფედერაციის (ფიფას) მორიგი სხდომა, რომელზეც განიხილავენ 1998 წლის მსოფლიოს ჩემპიონატის (გაიმართება საფრანგეთში) ფინალისტთა შემადგენლობის საკითხს (მთავარი პრიზისათვის გადამწყვეტ ეტაპზე პირველად იბრძოლებს არა 16 ან 24, არამედ 32 გუნდი).

თუ წლევანდელი ჩემპიონატის შედეგებს მხოლოდ არითმეტიკული კუთხით გადავხედავთ, ევროპას აქვს მორალური უფლება ფინალურ ტურნირში თავისი 17 ან 18 გუნდის დაშვება მოითხოვოს, მაგრამ ამ წინადადების გატანა, ცხადია, იოლი არ იქნება. კაცმა არ იცის, რა პოზიციას დაიკავებენ ნიუ-იორკის სხდომაზე სხვა კონტინენტების წარმომადგენლები. მით უფრო, რომ ფიფას პრეზიდენტი ჟ. ავალანჟი აფრიკას, აზიას, ჩრდილო და სამხრეთ ამერიკას უკვე დაჰპირდა წარმომადგენლობის გაზრდას.

იუჰანსონის აზრით, ფიფას პრეზიდენტი წინდაუხედავად მოიქცა, როცა წინასწარ გასცა ვექსილები. აღნიშნულმა კონტინენტებმა უნდა დაამტკიცონ, რომ ისინი ამის ღირსნი არიან. უეფას მეთაური აცხადებს, რომ წლევანდელ ჩემპიონატში ეს მათ ვერ შეძლეს. ევროპაში ფეხბურთს უკეთ თამაშობენ და ეს არის, იუჰანსონის რწმენით, მთავარი.

შემდეგ მან აღნიშნა XV ჩემპიონატის ღირსებები და მათგან, პირველ რიგში, გამოჰყო გუნდების გატაცება შეტევი, აგრესიული ფეხბურთით. იოჰანსონს მიაჩნია, რომ ფეხბურთის შემდგომ პოპულარიზაციას დიდად შეუწყობს ხელს ამერიკელთა დაინტერესება „სოკერით". უარყოფითი მომენტებიდან მან, უპირველეს ყოვლისა, დიეგო მარადონას „დოპინგ-სკანდალი" და კოლუმბიის ნაკრების წევრის ანდრეს ესკობარის მკვლელობა გამოჰყო.

იუჰანსონის თქმით, მარადონამ იმისთვის, რომ დატოვოს კეთილი სახელი მსოფლიოს ფეხბურთის ისტორიაში, ასლავე უნდა დაანებოს თავი თამაშს და საბოლოოდ წავიდეს სპორტიდან ვინაიდან იგი ნეგატიურ მაგალითს აძლევს ახალგაზრდებს. მაგრამ ამ მოსაზრებას მხარს არ უჭერს ავალანჟი. მან პირდაპირ განაცხადა, რომ „მესალმებოდა მარადონას ბრძოლას ფეხბურთში დაბრუნებისთვის"...

(დასასრული)

ბით არ გამოუჩენია თავი, ბოლოს და ბოლოს, ბრაზილიელებს გამარჯვება მოუტანა მეკარე ტაფარელმა, რომელმაც შეძლო მასაროს 11-მეტრიანის მოგერიება და წერტილი დაუსვა განვლილი მსოფლიო ჩემპიონატის ამ რთულ ეპოპეას. ეს ის ტაფარელი გახლავთ, რომელმაც 1985 წელს თბილისში ითამაშა იუნიორთა მსოფლიო პირველობაზე და მაშინაც გამოიჩინა თავი მაღალი ოსტატობით.

ნერვიულობა! იგი თან სდევდა მთელ მატჩს, ნერვიულობდნენ ფეხბურთელებიც, ნერვიულობდნენ მსაჯებიც, ნერვიულობდნენ მაყურებლებიც (ვნერვიულობდით ტელევიზორებთან ჩვენც) და ეს ფაქტორი აშკარად დაეტყო თამაშს. ძირითად 90 წუთში გოლი არ გასულა, არ გასულა იგი არც დამატებით 30 წუთში, მერე კი სასწორზე დადგა ფიფას წესი — დამატებითი, მატჩისშემდგომი 11-მეტრიანები, ეს კი ტრაგიკული მომენტი იყო. პირველი დარტყმის უფლება იტალიელებმა მიიღეს. ბურთთან იტალიელთა კაპიტანი, მრავალნაცადი ფრანკო ბარეზი მივიდა და... ცას ტყორცნა იგი. წუთის შემდეგ პენალტი ბრაზილიელმა მარსიუ სანტუშმა დაარტყა და მეკარე პალიუკამ მოიგერია ბურთი. ისევ 0-0. შემდგომში იტალიელებმა ალბერტინიმ და ევანიმ, ბრაზილიელებმა რომარიომ და ბრანკომ შეუცდომლად გააკეთეს თავიანთი საქმე — 2-2.

მეოთხე პენალტი იტალიელმა მასარომ ვერ გამოიყენა (ტაფარელმა მოიგერია ბურთი), ბრაზილიელთა კაპიტანმა დუნგამ კი ზუსტად გაგზავნა ბურთი პალიუკას კარში — 3-2.

ჯერი მიდგა პირველი სერიის ბოლო პენალტზე. აი აქ, ამ გადამწყვეტ მომენტში იტალიელთა ბურჯმა და იმედმა რობერტო ბაჯომ, ევროპისა და მსოფლიოს შარშანდელმა ოფიციალურმა №1 ფეხბურთელმა ერთობ უზუსტოდ დაარტყა, ზევიდან გადააცილა კარს ბურთი და მთელი საქმეც ამით მორჩა. ბრაზილიელებს აღარ დასჭირდათ პროცედურის დამთავრება, ისინი წინ იყვნენ, ასეთ დროს ბრძოლა წყდება ხოლმე და ფინალის უნგრელმა არბიტრმა შანდორ პულმაც შეწყვიტა თამაში. ყველაფერი გაირკვა, ყველაფერს წერტილი დაესვა: ბრაზილიელმა ფეხბურთელებმა მეოთხედ მოიპოვეს მსოფლიო პირველობა, კარლოს ალბერტო პარეირას გუნდმა მიაღწია მიზანს!

ამ ფინალურ მატჩს, მის პერიპეტიებს და ამ დრამატულ 11-მეტრიანებს ჩვენ, ალბათ, კიდევ ვიხილავთ ტელეეკრანებზე, კიდევ ერთხელ გავუკეთებთ ანალიზს, შევამოწმებთ ჩვენს შთაბეჭდილებებს, მაგრამ ეს თავისებური „პოსტფაქტუმი", მოგეხსენებათ ალარაფერს შეცვლის: ბრაზილია ჩემპიონია.

მართალია, ხინჯიანი, ნაკლული, დამატებითი პენალტებით გამარჯვებული, მაგრამ — მაინც ჩემპიონი.

დამატებითი 11-მეტრიანები ფეხბურთის საერთაშორისო ფედერაციამ კარგა ხნის წინ შემოიღო პრაქტიკაში, მაგრამ ეს წესი რომ არ ყოფილიყო ხომ კიდევ ერთხელ ვიხილავდით ბრაზილია — იტალიის განმეორებით ფინალურ მატჩს, ეს კი ხელმეორე სიამოვნებას მოგვანიჭებდა ყველას. მსოფლიო ჩემპიონობის ბედი მხოლოდ მეტოქეთა უშუალო ბრძოლაში უნდა წყდებოდეს და არა რაღაც დამატებებით.

დააკვირდით: საოცარია, ვინ ვერ შეძლო პენალტების რეალიზება? გამოჩენილმა ოსტატებმა, გამობრძმედილმა ფეხბურთელებმა ბარეზიმ, მასარომ, რობერტო ბაჯომ, სანტუშმა. ასეთია ზედმეტი ნერვიულობის, პასუხისმგებლობის მძიმე ტვირთი...

მატჩის დამთავრების შემდეგ ამერიკის შეერთებული შტატების ვიცე-პრეზიდენტმა ელ გორმა ოქროს თასი გადასცა ბრაზილიელებს, ფეხბურთის საერთაშორისო ფედერაციის პრეზიდენტმა ჟოაო აველანჟმა და ევროპის საფეხბურთო ასოციაციათა კავშირის პრეზიდენტმა ლენარტ იუჰანსონმა ოქროს მედლები ჩააბარეს ბრაზილიელ ფეხბურთელებს, ვერცხლისა — იტალიელებს და მსოფლიოს XV ჩემპიონატიც დამთავრდა. დამთავრდა ეს შესანიშნავი, წარმტაცი სანახაობა, რომელსაც ზუსტად ერთი თვე ვყავდით მიჯაჭვული ცისფერ ეკრანებთან...

სამხრეთ ამერიკა დაწინაურდა ძველ, ტრადიციულ დავაში (8:7), ბრაზილიის ნაკრები საერთაშორისო ფეხბურთის ლიდერია მომავალი 4 წლით, საფრანგეთის XVI გათამაშებამდე...

ბრაზილია

შესარჩევი ციკლი

გუაიაკილი. ეკვადორი 0-0.
ლა-პასი. ბოლივია 0-2
სან-კრისტობალი. ვენესუელა 5-1 (ბრაზილიელთაგან ბურთები გაიტანეს ბებეტომ — 2, რაიმ, ბრანკომ, პალინიამ).
მონტევიდეო. ურუგვაი 1-1 (სანტუში).
სან-პაულუ. ეკვადორი 2-0 (ბებეტო, დუნგა).
რესიფე. ბოლივია 6-0 (ბებეტო — 2, რაი, მიულერი, ბრანკო, რიკარდო გომეში)
ბელუ-ორიზონტი. ვენესუელა 4-0 (რიკარდო გომეში — 2, პალინიო, ევაირი).
რიო-დე-ჟანეირო. ურუგვაი 2-0 (რომარიო — 2).

მერვედფინალამდე — მეთექვსმეტედფინალი

რუსეთი 2-0 (რომარიო, რაი).
კამერუნი 3-0 (რომარიო, სანტუში, ბებეტო)
შვეცია 1-1 (რომარიო)

მერვედფინალი

აშშ 1-0 (ბებეტო)

მეოთხედფინალი

ჰოლანდია 3-2 (რომარიო, ბებეტო, ბრანკო).

ნახევარფინალი

შვეცია 1-0 (რომარიო).

ფინალი

იტალია 0-0 დამატებითი 11-მეტრიანებით — 3-2.

მთავარი მწვრთნელი

კარლოს ალბერტო პარეირა. დაიბადა 1943 წელს. ფიზიკური მომზადების სპეციალისტი. სწავლობდა გერმანიაში და ინგლისში. მეორე მწვრთნელად მუშაობდა „ფლუმინენსეში", შემდეგ 1970 წლის მსოფლიო ჩემპიონატში ეხმარებოდა ნაკრების მთავარ მწვრთნელს ზაგალოს, 1974 წელს — კუტინიოს. 1975 წელს სათავეში ედგა „ფლუმინენსეს", რომელმაც რიო-დე-ჟანეიროს შტატის ჩემპიონობა მოიპოვა.
1976 წელს მუშაობდა ჯერ განაში, მერე ქუვეითში, 1980 წელს ბრაზილიის ოლიმპიური ნაკრების მწვრთნელი იყო, ხელმძღვანელობდა კვლავ „ფლუმინენსეს", ბრაგანტინოს". 1986 წელს სათავეში ჩაუდგა ბრაზილიის ეროვნულ ნაკრებს, მაგრამ სამხრეთ ამერიკის ჩემპიონატში ურუგვაის ნაკრებთან განცდილი მარცხის შემდეგ გაათავისუფლეს თანამდებობიდან.
მომდევნო პერიოდში მუშაობდა ომანში, საუდის არაბეთში, არაბეთის საემიროების გაერთიანებაში (1990 წლის მსოფლიო ჩემპიონატში).
XV მსოფლიო ჩემპიონატში ასისტენტად მიიწვია თავისი ძველი მეგობარი და პარტნიორი ზაგალო.

გზა ფინალისკენ

იტალია

შესარჩევი ციკლი

კალიარი. შვეიცარია 2-2 (იტალიელთაგან ბურთები გაიტანეს რ. ბაჯომ, ერანიომ).
გლაზგო. შოტლანდია 0-0.
ვალეტა. მალტა 2-1 (ვიალი, სინიორი).
პორტუ. პორტუგალია 3-1 (რ. ბაჯო, კაზირაგი, დ. ბაჯო).
პალერმო. მალტა 6-1 (მანჩინი — 2, დ. ბაჯო, სინიორი, ვერხოვოდი, მალდინი).
ტრიესტი. ესტონეთი 2-0 (რ. ბაჯო, სინიორი).
ბერნი. შვეიცარია 0-1.
ტალინი. ესტონეთი 3-0 (რ. ბაჯო — 2, მანჩინი).
რომი. შოტლანდია 3-1 (დონადონი, კაზირაგი, ერანიო).
მილანი. პორტუგალია 1-0 (დ. ბაჯო).

მეთექვსმეტედფინალი

ირლანდია 0-1
ნორვეგია 1-0 (ტასოტი)
მექსიკა 1-1 (მასარო)

მერვედფინალი

ესპანეთი 2-1 (დ. ბაჯო, რ. ბაჯო).

მეოთხედფინალი

ნიგერია 2-1 (რ. ბაჯო — 2).

ნახევარფინალი

ბულგარეთი 2-1, (რ. ბაჯო — 2).

ფინალი

ბრაზილია 0-0. დამატებითი 11-მეტრიანებით 2-3.

მთავარი მწვრთნელი

არიგო საკი. დაიბადა 1946 წელს. პროფესიონალი ფეხბურთელი არ ყოფილა არასოდეს. მწვრთნელად მუშაობა დაიწყო 1977 წელს „ჩეზანას" ჭაბუკთა გუნდში შემდეგ ხელმძღვანელობდა „რიმინის", „პარმას", 1987 წელს გადავიდა „მილანში". აქ თავი გამოიჩინა იმით, რომ უარი თქვა ტრადიციულ დაცვით სისტემა „კატენაჩიოზე". მისი მეთაურობით „მილანმა" 1988 წელს იტალიის ჩემპიონობა მოიპოვა, შემდეგ ორ-ორჯერ გაიმარჯვა ევროპის ჩემპიონთა თასზე და საკონტინენტთაშორისო თასზე (1989, 1994 წლები). 1991 წელს ა. საკიმ იტალიის ნაკრების მთავარი მწვრთნელის პოსტზე შეცვალა აძელიო ვიჩინი და აქაც დანერგა თავისი მუშაობის სტილი და მეთოდები.

გიორგი როსტიაშვილი

კიდევ ერთი ღირსეული მამულიშვილი გამოაკლდა ქართველ მოჭიდავეთა რიგებს. 73 წლისა უეცრად გარდაიცვალა მოჭიდავეთა მთელი თაობების აღმზრდელი, თავადაც ცნობილი ფალავანი, დამსახურებული მწვრთნელი და პედაგოგი, ალალი, უტყუარი და მშრომელი კაცი გიორგი როსტიაშვილი.

თითქმის ექვსი ათეული წელი დაჰყო ხალიჩაზე ჯერ როგორც სპორტსმენმა, მერე როგორც მწვრთნელმა და მრავალი (ამ სიტყვის პირდაპირი მნიშვნელობით) ღირსეული ფალავანი აღუზარდა ქვეყანას, დააკვალიანა და ცხოვრების ურთულეს გზაზე დააყენა.

გიორგი როსტიაშვილი წარმოშობით, სისხლით და ხორცით კასპელი იყო და იქაური ფალავნების ნიჭით მომადლებული. დაიბადა 1921 წელს კავთისხევში. იქ ჩაენერგა ჭიდაობის სიყვარული, იქ მოსინჯა პირველად თავისი მუხლისა და მკლავის ძალა, იქ იგემა პირველი გამარჯვების სიხარული.

ნამდვილი წარმატება 1947 წელს მოვიდა — ქართულ ჭიდაობაში თბილისის აბსოლუტური ფალავნის სახელი დაისაკუთრა. მერე ძალები სამბოშიც მოსინჯა — სსრკ-ს არაერთგზის ჩემპიონი გახდა. სხვადასხვა ხარისხის მედლები და ჯილდოები აქვს მოპოვებული, აგრეთვე, ბერძნულ-რომაული და თავისუფალი სტილით ჭიდაობაში. იგი ერთადერთი მწვრთნელია, რომელსაც ასევე ჭიდაობის სამ სახეობაში ჰყავს აღზრდილი მსოფლიოს ჩემპიონები (ზარბეგ ბერიაშვილი — თავისუფალში, როსტომ აბაშიძე — ბერძნულ-რომაულში და იოსებ მაღალაშვილი — სამბოში). მისი ოსტატობის სამჭედლო აქვთ გამოვლილი: ნოდარ მოდებაძეს, გივი და დათო ყვარელაშვილებს, ელგუჯა მენთეშაშვილს, ჯუმბერ დავლიანიძეს, ფრიდონ არაბულს, რომან მარსაგიშვილს, გიორგი მაკასარაშვილს, თენგიზ ასლამაზიშვილს, ნოდარ ქავთარაძეს, ტრისტან ბერელიძეს და კიდევ ბევრ სხვას...

გ. როსტიაშვილს მინიჭებული ჰქონდა დამსახურებული მწვრთნელის წოდება, იყო საქართველოს ფიზიკური კულტურისა და სპორტის დამსახურებული მუშაკი.

ქართულმა სპორტმა აუნაზღაურებელი დანაკლისი განიცადა!

საქართველოს სპორტის დეპარტამენტი,
საქართველოს ჭიდაობის ფედერაცია.

უშანგი მოსაშვილის ხსოვნის ტურნირი

დარბაზში უწყვეტ ნაკადად შემოდიოდნენ ნორჩი ფალავნები ბოლნისიდან, გარდაბნიდან, სოფელ დიღმიდან, გლდანიდან... მასპინძლები, „შევარდენის" ჭიდაობის სპორტული სკოლის (დირექტორი რონი დობორჯგინიძე) აღსაზრდელები „სინათლის" სპორტულ დარბაზში გულთბილად ეგებებოდნენ სტუმრებს. თითოეულის მზერა შავ ჩარჩოში ჩასმული სურათისადმი იყო მიპყრობილი, ნორჩებმა კარგად იცოდნენ, რომ დღეს ისინი ღვაწლმოსილი სპორტული მუშაკის უშანგი მოსაშვილის ხსოვნისადმი მიძღვნილ პირველ ასპარეზობაში მონაწილეობისათვის მოიწვიეს.

უშანგი მოსაშვილი თავად იყო მრავალი მასობრივ სპორტულ ასპარეზობათა შესანიშნავი ორგანიზატორი. ამიტომაც ყველაფერი გაკეთდა, ეს ტურნირი ღირსეული ხსოვნის საკადრისად ჩატარებულიყო. ასეც მოხდა. ბევრმა მოზარდმა ამ დღეს პირველად დაიმსახურა სპორტული დიპლომი. იქნებ სწორედ აქედან დაიწყო მათი დიდი სპორტული ბიოგრაფია. წონითი კატეგორიების მიხედვით პირველი ადგილები ხვდათ: ზვიად გვილავას, გ. საღირაშვილს, ზაზა გვილავას, ა. ალთუნაშვილს, ზ. ნასყიდაშვილს, გ. გობეჯიშვილს (ყველა — თბილისი), ი. ყაფლანიშვილს (ბოლნისი), თ. სუთიაშვილს და ვ. გეგილიშვილს (ორივე — სოფ. დიღომი). მთავარი პრიზი დაიმსახურა გიორგი გობეჯიშვილმა, რომელიც გადასცა უ. მოსაშვილის ვაჟმა ლევან მოსაშვილმა.

ტურნირი ტრადიციული გახდება.

„ლელოს" კორ.

ორი ჩემპიონი

ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘᲡ ჭადრაკის სასახლეში დამთავრდა დედაქალაქის ვეტერანთა პირველობა (ასაკობრივი ზღვარი — 50 წელი), მასში მონაწილეობდა 24 ოსტატობის კანდიდატი — ისინი თამაშობდნენ „ჩვეულებრივ ჭადრაკს", რომელიც 5 საათს გრძელდებოდა. ყველას აჯობა თენგიზ გვარჯალაძემ. გამარჯვებულმა 9 შესაძლებლიდან 7 ქულა მოაგროვა და ჩემპიონის წოდება დაიმსახურა. 6,5-6,5 ქულით მეორე-მესამე ადგილები გაიყვეს არჩილ წერეთელმა და ემილ მიქაელიანმა, 6 ქულა მოაგროვეს ამირან ჩხაიძემ და ვიქტორ კუჩეროვმა.

შემდეგ, რამდენადმე შეცვლილი შემადგენლობით, გაიმართა თბილისის ჩემპიონატი სწრაფ ჭადრაკში (აქ თითოეულ მონაწილეს პარტიაზე მხოლოდ ნახევარი საათი ეძლევა). 9 შესაძლებლიდან 7,5 ქულით ჩემპიონი გახდა გივი გამრეკელი. მეორე ადგილზეა სერგო პეტროსიანი — 6,5 ქულა, 6-6 ქულით მესამე-მეხუთე ადგილები გაიყვეს არჩილ წერეთელმა, რევაზ სიგუამ და პეტრე შაქარიანმა.

გაზეთის დღევანდელი ნომერი აიწყო და დაკაბადონდა გაზეთ „ლელოს" საშაგიდო-კომპიუტერული სისტემით.
ხელმძღვანელი: გ. სიმონიშვილი.
შემსრულებლები: ე. მანგოშვილი, ტ. ჯაშიაშვილი.

ყველა გოლი

სტოიჩკოვი (ბულგარეთი) — 6
სალენკო (რუსეთი) — 6
კლისმანი (გერმანია) — 5
რ. ბაჯო (იტალია) — 5
რომარიო — (ბრაზილია) — 5
კ. ანდერსონი (შვეცია) — 5
დალინი (შვეცია) — 4
ბატისტუტა (არგენტინა) — 4
რადუჩოიუ (რუმინეთი) — 4
ბერგკამპი (ჰოლანდია) — 3
ჰაჯი (რუმინეთი) — 3
ბებეტო (ბრაზილია) — 3
კამინერო (ესპანეთი) — 3
ბროლინი (შვეცია) — 3

2-2 ᲒᲝᲚᲘ ᲒᲐᲘᲢᲐᲜᲔᲡ: დუმიტრესკუმ (რუმინეთი), გოიკოეჩეამ (ესპანეთი), ვალენსიამ (კოლუმბია), გარსიამ (მექსიკა), ამინმა (საუდის არაბეთი), კანიჯამ (არგენტინა), კნუპმა (შვეიცარია), ხონ მიუნ ბომ (კორეა), იონკმა (ჰოლანდია), ალბერმა (ბელგია), ფიოლერმა (გერმანია), დ. ბაჯომ (იტალია), ლეჩკოვმა (ბულგარეთი), ამოკაჩმა, ამუნიკემ (ორივე — ნიგერია).

ᲗᲘᲗᲝ ᲒᲝᲚᲘ ᲒᲐᲘᲢᲐᲜᲔᲡ: სალინასმა, გვარდიოლამ, იერომ, ლუის ენრიკემ, ბეგირისტაინმა (ყველა — ესპანეთი), სე ჩუუ ვონმა, ხვან სენ ხონმა (ორივე — კორეა), ვინალდმა, სტიუარტმა (ორივე — აშშ), სუტერმა, ბრეგმა, შაპიუზამ (სამივე — შვეცია), პაფლტონმა, ოლდრიჯმა (ორივე — ირლანდია), დეგრიზმა, გრიუნმა (ორივე — ბელგია), რეკლდანმა (ნორვეგია), ემბემ, ომან-ბიიკმა, მილამ (სამივე — კამერუნი), ალ-ჯაბერმა, ოვაირანმა, ალ-გაშიანმა (სამივე — საუდის არაბეთი), ტაუმენტმა, როიმ, ვინტერმა, (სამივე — ჰოლანდია), ლიუნგმა, მილდმა, ლარსენმა (სამივე — შვეცია), რაიმ, მარსიო სანტოსმა, ბრანკომ (სამივე — ბრაზილია), მარადონამ, ბალბომ (ორივე — არგენტინა), იეკინმა, ფინიდიმ, სია სიამ (სამივე — ნიგერია), მასარომ (იტალია), გავირიამ, ლოსანომ (ორივე — კოლუმბია), შაუშმა ჰასანმა, ნადერმა (სამივე — მაროკო), ბორიმიროვმა, სირაკოვმა (ორივე — ბულგარეთი), პეტრესკუმ (რუმინეთი), რიდლემ, მათეუსმა (ორივე — გერმანია), ე. სანჩესმა (ბოლივია), გარსია ასპემ, ბერნალმა (ორივე — მექსიკა), რადჩენკომ (რუსეთი), ესკობარმა (კოლუმბია) — საკუთარ კარში.

საქართველოს რესპუბლიკის სპორტის დეპარტამენტი და აჭარის სპორტისა და ტურიზმის სამინისტრო ღრმა მწუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა აჭარის ფიზკულტურისა და სპორტის კომიტეტის ყოფილი თავმჯდომარე, საქართველოს ფიზიკური კულტურისა და სპორტის დამსახურებული მუშაკი
ზია მემედის ძე მამუჭაძე
და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

ქ. თბილისის ჭადრაკის ფედერაციის პრეზიდიუმი ღრმა მწუხარებით იუწყება, რომ გარდაიცვალა ქართული ჭადრაკის ღვაწლმოსილი მუშაკი, საქართველოს ფიზიკური კულტურისა და სპორტის დამსახურებული მოღვაწე, საერთაშორისო არბიტრი ჭადრაკში
გიორგი (გიგლა) ივანეს ძე გაჩეჩილაძე
და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

მთავარი რედაქტორი
იაგნგიზ გაჩეჩილაძე

ჩვენი მისამართი: თბილისი, 380096, მ. კოსტავას, 14. ტელეფონი 99-56-14, 99-56-47. ინდექსი 66435 INDEX. დაიბეჭდა გამომცემლობა „სამშობლოში"